

Formanden: Den sidste Sag paa Dagsordenen er Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 om Redningsvæsenet paa de danske Kyster. Sagen er til første Behandling.

Drubn: Efterat det nu har vist sig, at disse Raketapparater ere meget tjenlige, og at mange Menneskeliv ved dem ere reddede paa de jydske Kyster, saa synes mig, at deri ligger en stærk Opfordring til at udbrede dem saa vidt muligt, for at de Kystbeboere, der ere villige til at hjælpe deres i Havsnød fædte Medmennesker, til enhver Tid kunne faae det eneste Middel ihænde for at kunne paa disse Strande udrette Noget i saa Henseende, og jeg mener derfor, at det var ønskeligt, om enhver By eller enhver Samling af Gaarde, hvor der kunde samles saamange Mand, som ere tilstrækkelige til at betjene disse Apparater, bleve forsynede med dem. Beføstningen staaer ikke i Forhold til de mulige Resultater, og i det Hele synes mig, at naar man sammenligner den Beføstning, der anvendes paa Ostkysten, og der er det dog meest Skibe og Barer det gælder om, med dem, der anvendes paa Vestkysten, hvor det udelukkende gælder om Menneskeliv, vil man ikke finde noget rigtigt Forhold. Derfor mener jeg, at det var ønskeligt, at man overalt, hvor der er Folk, blev sat istand til at kunne anvende et saadant Apparat. Jeg mener heller ikke, at det kunde være saa vanskeligt. Det vil naturligtvis allerbedst kunne overlades til Bestyrerne af Redningsvæsenet at undersøge, paa hvor mange Steder de kunne anvendes. Det er klart nok, naar der strander et Skib, og der da hengaaer flere Timer, inden man kan faae et saadant Apparat, saa kan hele Mandskabet være gaaet under, naar Hjælpen kommer, og det er haardt for de Paagældende, men det er ogsaa haardt for dem, der skulle see deres Medbrødre drukne, uden at de ere istand til at hjælpe dem. Der har saaledes mangen Gang manglet Midler til at hjælpe dem, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at stille et Endringsforslag til næste Behandling.

Justitsministeren: Det kan vistnok erkjendes, at det kan være ønskeligt, at der oprettes flere Stationer; men det er Noget, man ikke saaledes kan sige i Almindelighed. Det vilde dog see noget underligt ud, om man her vedtog en Lov, hvori det kom til at hedde, at overalt paa Vestkysten, hvor der var om end kun enkelte Huse eller Gaarde, skulde der være en Raketstation. For at der kan være en Raketstation, maa der være Mennesker, der kunne betjene den, de maae indøves, og at bruge et Raketapparat, er Noget, de ikke lære paa een Dag. Det er nu det Første; men dernæst kan man dog heller ikke bebyrde Statskassen med altfor store Udgifter i denne Anledning; thi hvor der er et Raketapparat, maa der være et Opfynd dermed, der skal have nogen Betaling derfor. Jeg antager ikke, at der paa Vestkysten gives Folk, der ville gjøre det uden Betaling, idetmindste have de hidtil ikke alene fordret Betaling, men ogsaa forholet Betaling, og det ikke een Gang men flere Gange, saa at Betalingen nu, saavidt jeg erindrer, er to Gange saa høj, som da man begyndte at anbringe disse Apparater paa Vestkysten. Altsaa for det Første maa der være Mandskab, og det maa indøves, dernæst maa der Penge til at betale Opfyndet, og endelig Penge til at betale det Mandskab med, som betjener Raketapparatet. Det vilde altsaa efter min Mening være en ikke ganske ringe Udgift for Statskassen. Men dernæst troer jeg, at der ikke overalt paa Vestkysten foresalder Strandinger saa ofte, at det vil være hensigtsmæssigt, at hvert enkelt Sted forsynes med slige Apparater, og det forekommer mig derfor, at man ikke bør udvide denne Foranstaltning, for end der fra de Autoriteter, under hvis Varetægt denne Sag staaer, foreligger bestemte Forslag i den omhandlede Henseende. Man vilde dog gaae altfor meget iblinde, hvis man uden videre vilde indlade sig paa et Forslag som det, den ærede Taler nu bebudede.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 32 St.